

בש"פ 5459/18 - מדינת ישראל נגד פלוני

בבית המשפט העליון

בש"פ 5459/18

לפני: כבוד השופטת י' וילנר

המבקשת: מדינת ישראל

נ ג ד

המשיב: פלוני

בקשה (שניה) להארכת מעצר מעבר לתשעה חודשים
לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה -
מעצרים), התשנ"ו-1996

תאריך הישיבה: ז' באב התשע"ח (19.7.2018)

בשם המבקשת: עו"ד לינור בן אוליאל

בשם המשיב: עו"ד ישר יעקובי

החלטה

1. בקשה שניה להארכת מעצרו של המשיב בתשעים יום לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים), החל מתאריך 31.7.2018, או עד למתן פסק דין בת"פ 2968-08-17 בבית משפט המחוזי בתל אביב-יפו, לפי המוקדם.

רקע והליכים קודמים

2. בתמצית אציין כי ביום 2.8.2017 הוגש נגד המשיב כתב אישום, המייחס לו ביצוע עבירת אינוס ומעשה סדום בקטינה תוך איום בנשק קר.

בד בבד עם הגשת כתב האישום, הגישה המבקשת בקשה למעצרו של המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו. המשיב הסכים לקיומן של ראיות לכאורה וביקש להורות על הכנת תסקיר מעצר. תסקיר המעצר הדגיש את הסיכון הקיים במצבו של המשיב להישנות התנהלות בעייתית והפרת תנאים מגבילים, ועל כן לא המליץ לשחררו לחלופת מעצר. בדיון שהתקיים ביום 28.9.2017 הסכים המשיב למעצרו עד תום ההליכים.

3. בהמשך לכך, ביום 29.4.2017 הוואר מעצרו של המשיב לפי סעיף 62 לחוק המעצרים (בש"פ 3111/18 (29.4.2018)).

טענות הצדדים

4. המבקשת מנמקת את בקשתה ברמת מסוכנותו הגבוהה של המשיב, כפי שזו עולה מעובדות כתב האישום ומעברו בעבירות מין ואלימות. המבקשת מציינת כי נכון לעת הזאת, התקיימו ארבעה מועדי הוכחות במהלכם נשמעה עדותם של שישה עדי תביעה וכי נקבע מועד נוסף ביום 22.7.2018 לסיום שמיעת עדי התביעה.

5. המשיב מתנגד לבקשה ומבקש כי בית משפט זה יורה על שחרורו, או למצער על קבלת תסקיר שירות מבחן עדכני בעניינו. לטענת המשיב, בעבר בוטלו דיוני הוכחות עקב אי התייצבות עדת תביעה ואין לשלול את האפשרות כי דיון ההוכחות שנקבע ליום 22.7.18 יבוטל אף הוא.

דיון והכרעה

5. לאחר עיון בחומר הרלבנטי, ומששמעתי את באי-כוח הצדדים בדיון שהתקיים לפניי, הגעתי למסקנה כי דין הבקשה להארכת מעצרו של המשיב להתקבל.

6. כידוע, במסגרת בקשה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק המעצרים, על בית המשפט לאזן בין זכותו של הנאשם לחירות לבין שמירה על ביטחון הציבור ותקינות ההליך הפלילי. לשם כך, יש להביא בחשבון, בין היתר, את פרק הזמן אשר חלף מאז נעצר הנאשם, קצב התקדמות ההליך, המסוכנות הנשקפת מן הנאשם, חומרת העבירה המיוחסת לו, וכן את החשש משיבוש הליכי משפט ומהימלטות הנאשם מאימת הדין. ככל שתקופת המעצר מתארכת, נעה נקודת האיזון לעבר זכותו של הנאשם לחירות. בתוך כך, ובשים לב למכלול השיקולים הללו, ישוב ויבחן בית המשפט את האפשרות להשיג את מטרת המעצר בדרך של חלופת מעצר (ראו: בש"פ 1362/18 מדינת ישראל נ' אזולאי, פסקה 9).

(22.2.2018); בש"פ 4043/18 מדינת ישראל נ' גברו, פסקה 12 (3.6.2018).

7. יישום אמות מידה אלה על ענייננו מוליך, כאמור, למסקנה כי יש להיעתר לבקשה ולהאריך את מעצרו של המשיב. המעשים החמורים המיוחסים למשיב בכתב האישום והתרשמות שירות המבחן ממנו מלמדים על רמת מסוכנותו הגבוהה של המשיב. לכך מצטרף עברו פלילי הכולל הרשעה בעבירת מין ואלימות בקטינים שבגינה ריצה 18 חודשי מאסר בפועל.

אף קצב התקדמות ההליך עד כה משביע רצון, וכך גם הצפי להמשך שמיעת דיוני ההוכחות. בנסיבות אלה, ובהתייחס למכלול השיקולים הרלוונטיים, ובמיוחד למסוכנותו הגבוהה של המשיב, הגעתי לכלל מסקנה כי בשלב זה לא ניתן לקבוע כי הוסטה נקודת האיזון לכיוון חירותו של המשיב.

8. בהתאם לאמור לעיל, אני מורה על הארכת מעצרו של המשיב בתשעים ימים החל מתאריך 31.7.2018, או עד למתן פסק דין בת"פ 2968-08-17 בבית משפט המחוזי בתל אביב-יפו, לפי המוקדם.

ניתנה היום, ז' באב התשע"ח (19.7.2018).

ש ו פ ט ת